

TRONDHEIM KOMMUNE

Miljøenheten

Kommunedelplan for naturmangfold 2021-2032. Planprogram.

Fastsatt av Formannskapet 8.12.2020 (sak 337/20)
Saksreferanse: 20/48206

Innholdsfortegnelse

1 Innledning	1
2 Mål og rammer	2
2.1 Hovedmål med planen	2
2.2 Internasjonale og nasjonale føringer	3
Biomangfoldkonvensjonen	3
FNs naturpanel	3
FNs bærekraftsmål	3
Nasjonale miljømål	4
2.2 Sentrale lovverk	4
3 Utviklingstrekk og utfordringer	5
Tap av naturmangfold fortsetter	5
4 Viktige tema	6
5 Organisering av arbeidet, planprosess og medvirkning	10
5.1 Organisering av planarbeidet	10
5.2 Planprosess og medvirkning	10
Medvirkning	11

1 Innledning

Naturen er selve grunnlaget for menneskelig eksistens. Opprettholdelse av arts mangfold og fungerende økosystemer gir oss en robust natur. Naturen har en egenverdi, men sikrer oss også naturgoder som mat, medisiner, vannrensing, luftrensing, nedbrytning av avfall, pollinering og rekreasjon også i fremtiden. Naturen er i tillegg viktig i et folkehelseperspektiv. Bærekraftig bruk og forvaltning av naturen er avgjørende for å stanse tapet av natur mangfold. Vi må i mye større grad se natur- og klimautfordringene i sammenheng.

Norge har gjennom FNs konvensjon for biologisk mangfold forpliktet seg til å stanse tap av natur mangfold. Som oppfølging av biomangfoldkonvensjonen la regjeringen fram natur mangfoldmeldingen ([Meld. St. 14 \(2015-16\) Natur for livet](#)), hvor det slås fast at «ingen arter og naturtyper skal utryddes, og utviklingen for truede og nær truede arter og naturtyper skal bedres». Tap av natur på grunn av menneskelig aktivitet truer ikke bare mangfoldet av arter, men også naturens evne til å levere naturgoder som vi alle er avhengige av. Å ta vare på natur mangfoldet er derfor helt essensielt.

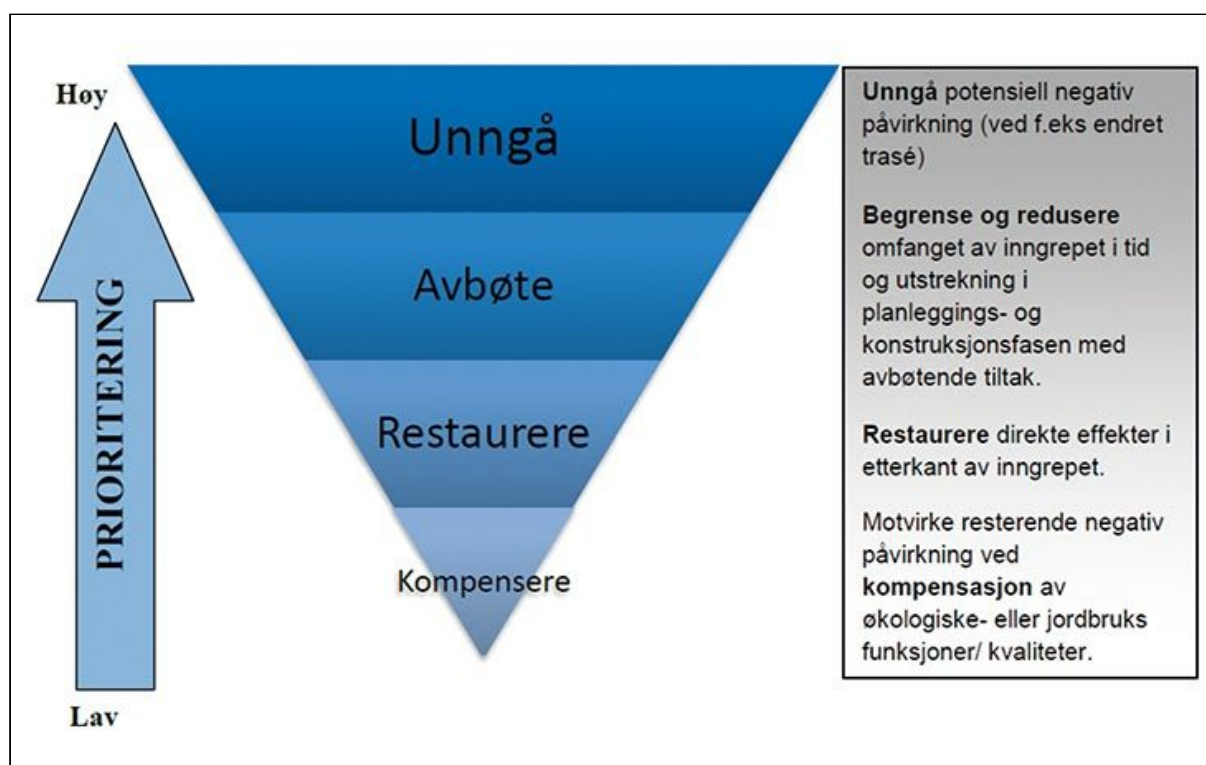
Trondheim var tidlig ute med en egen temaplan for natur mangfold. Det første handlingsprogrammet for naturmiljøet ble vedtatt i 2006, og revidert i 2013. Nåværende "[Temaplan for naturmiljøet - bærekraftig forvaltning mot 2020](#)" ble vedtatt av Bystyret 24.4.2013 i sak 46/13. Temaplanen ga føringer for hvordan Trondheim kommune skulle ta vare på natur mangfoldet fram mot 2020, i tråd med nasjonale og internasjonale målsettinger. Trondheim kommune skulle, i følge planen, ha en kunnskapsbasert naturforvaltning. Det ble definert seks tydelige forvaltningsmål, med tiltak for hvert av dem. Tiltakene skulle hovedsakelig iverksettes innenfor eksisterende budsjетtrammer, i kombinasjon med statlige tilskuddsmidler. Det har krevd klare prioriteringer av både de viktigste arealene og tiltakene. Hovedfokuset i planperioden har vært styrking av kunnskapsgrunnlaget og tiltak for å ivareta og restaurere leveområder for viktige/sårbare arter samt naturtyper. Årlige statusrapporter har blitt fremlagt Formannskapet, hvorav den siste [årsrapporten for 2019](#) ble lagt fram som sak 30/20 i formannskapsmøte 25.2.2020.

Temaplanen skal nå rulleres. For å sikre en åpen prosess og god medvirkning fra berørte parter, skal planen utarbeides som en kommunedelplan etter rammer gitt av plan- og bygningsloven. Ved å utarbeide et planprogram ønsker vi å skape tydelig politisk eierskap og engasjement gjennom forutsigbarhet, åpenhet og medvirkning. Den politiske interessen er stor, og revideringen av dagens temaplan er bestilt av [Bystyret i forbindelse med erklæring av klima- og natur mangfoldkrise i november 2019 \(sak 140/19\)](#). Den nye kommunedelplanen for natur mangfold skal vise hva som må til for å ivareta naturen i Trondheim i neste 12 års periode.

2 Mål og rammer

2.1 Hovedmål med planen

Hovedmålsettingen er å styrke natur- og arts mangfoldet og ta vare på naturen i Trondheim gjennom bærekraftig forvaltning og god arealforvaltning. Tapet av naturmangfoldet skal stanses. Kommunen skal ha en kunnskapsbasert forvaltning av naturmiljøet som grunnlag for nødvendige beslutninger og målrettede tiltak. Vi ønsker først og fremst å unngå negativ påvirkning, deretter avbøte, restaurere og i siste instans kompensere (se figur).

Figur fra Meld. St. 14 (2015–2016) - Natur for livet. Figuren illustrerer at største gevinst oppnås ved å unngå eller begrense, deretter avbøte eller kompensere som siste utvei.

Planen skal bidra til å utdype målene i kommuneplanens samfunnsdel og gi viktige innspill til kommuneplanens arealdel. Arbeidet med å rullere begge planene er i gang.

Forvaltningsmålene fra dagens temaplan for naturmiljø legges til grunn for det videre arbeidet:

- Ivareta truede og sårbare arter, og naturområder.
- Sikre god vannkvalitet og økologisk tilstand i elver, bekker, vann og kystvann.
- Ivareta verdifullt kulturlandskap.
- Sikre viltets mangfold og samtidig minimalisere konflikt mellom vilt og bysamfunn.
- Bekjempe og hindre spredning av uønskede fremmede arter.

- Legge til rette for bærekraftig bruk av naturmiljøet gjennom høsting, rekreasjon og opplevelse

I det videre arbeidet med planen vil vi se på koblinger mot anbefalingene i FNs naturpanel (bl.a. fokus på byplanlegging, bedre arealforvaltning og restaurering av natur), FNs bærekraftsmål og nasjonale miljømål.

2.2 Internasjonale og nasjonale føringer

Biomangfoldkonvensjonen

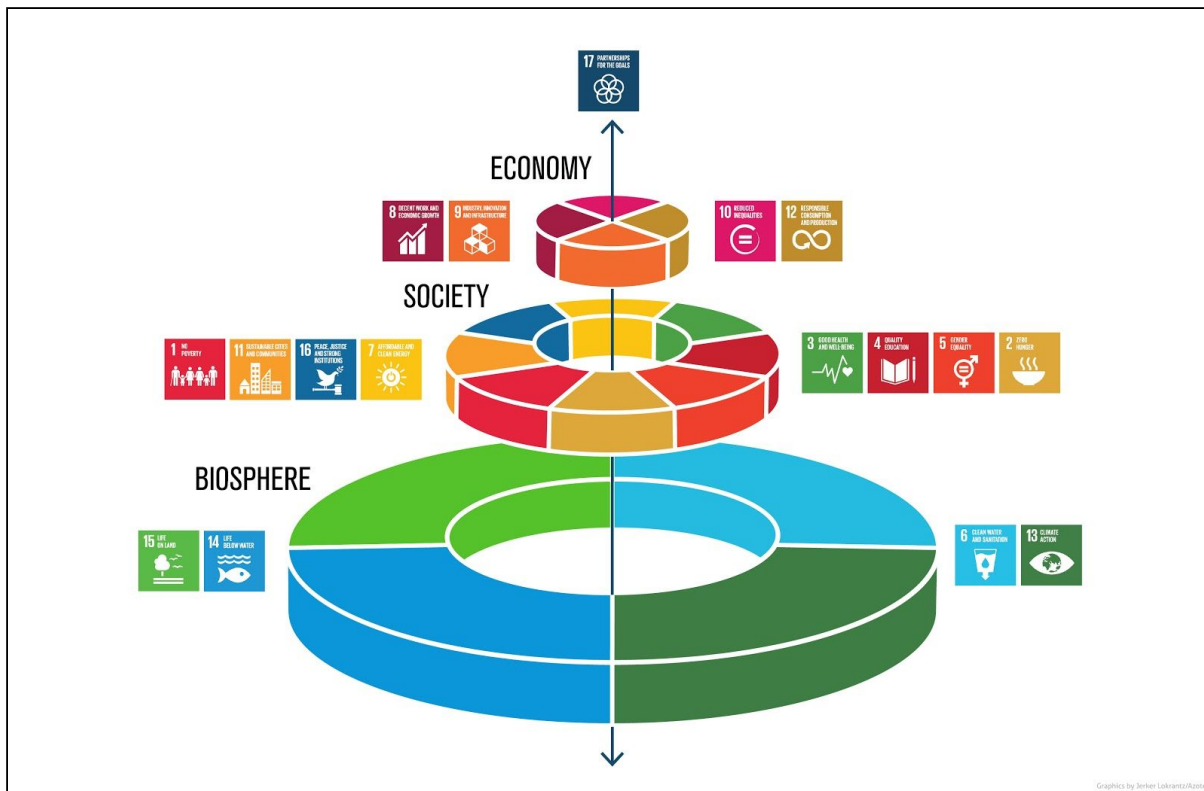
Å stanse tap av naturmangfold innen 2020 er et felles, internasjonalt mål som Norge har forpliktet seg til gjennom [konvensjonen om biologisk mangfold \(CBD\)](#). Disse internasjonale målene, de såkalte [Aichi-målene](#), er implementert i Norges nasjonale mål. De internasjonale målene skal revideres høsten 2020. De reviderte målene vil påvirke de nasjonale målene og forvaltningen av naturmiljøet i Trondheim.

FNs naturpanel

FNs naturpanel (IPBES) konkluderte i sin hovedrapport fra 2019 med at det ikke vil bli mulig å nå de internasjonale Aichi-målene for naturmangfold innen 2020. Én million av anslagsvis åtte millioner dyre- og plantearter i verden er truet av utryddelse. Utryddelsen av arter skjer i et mye raskere tempo enn før (mellom ti og hundre tusen ganger fortere). Årsakene er hovedsakelig menneskeskapte. I følge Naturpanelet utgjør endret arealbruk, for eksempel i form av nedbygging, oppdyrking eller mer intensiv utnyttelse av områder, en større trussel mot verdens naturmangfold enn både overbeskatning, klimaendringer, forurensning og spredning av fremmede arter.

FNs bærekraftsmål

Trondheim kommune skal legge [FNs bærekraftsmål](#) til grunn i all samfunns- og arealplanlegging. Figuren nedenfor viser en ny måte å forstå bærekraftsbegrepet på, med tre dimensjoner: miljø, økonomi og sosiale forhold. Disse dimensjonene må sees i en sammenheng og ikke sektorisert. Det er ikke mulig å sikre den sosiale eller økonomiske dimensjonen, hvis vi ikke ivaretar livsgrunnlaget vårt, naturen (biosfæren). Å bevare naturen på land og i vann (mål 14 og 15) og å motvirke klimaendringene (mål 13) er derfor viktige oppgaver for kommunen i framtiden.

Illustrasjon fra: Azote for Stockholm Resilience Centre, Stockholm University.

Nasjonale miljømål

Norge har 23 mål for miljø. Utviklingen måles ved hjelp av miljøindikatorer. De [nasjonale målene for naturmangfold](#) er:

- Økosystemene skal ha god tilstand og levere økosystemtjenester.
- Ingen arter og naturtyper skal utryddes, og utviklingen for truede og nær truede arter og naturtyper skal forbedres.
- Et representativt utvalg av norsk natur skal tas vare på for kommende generasjoner.

2.2 Sentrale lovverk

Det mest sentrale lovverket for å styre arealbruken i kommunen er plan- og bygningsloven. Loven skal sikre en samordning og avveining av samfunnsinteresser. Kommunen må ivareta nasjonale, regionale og lokale miljøinteresser i arealplanleggingen. I arealplaner skal kommunen legge premisser for å ta hensyn til klima, natur- og friluftsområder og miljøkvaliteter.

Naturmangfoldloven er det viktigste virkemiddelet vi har for å ta vare på naturmangfold i Norge. Loven gjelder for alle sektorer som forvalter naturmangfold eller tar beslutninger som har konsekvenser for naturmangfoldet. Aktiviteter som i utgangspunktet reguleres av annen lovgiving skal vurdere saken etter miljøprinsippene fra naturmangfoldloven, og vurderingen skal fremgå av beslutningen.

Det er flere relevante lover og forskrifter i tillegg til de nevnt ovenfor. Noen eksempler er: vannforskriften, viltloven, laks- og innlandsfiskeloven, lov om skogbruk m.m.

3 Utviklingstrekk og utfordringer

Nye Trondheim kommune har økt i landareal med 54 % etter sammenslåingen av Trondheim og Klæbu. Befolkningen har økt med ca 3 %. Arealbruken er den største negative påvirkningen vi har på naturmangfoldet. Den årlige befolkningsveksten bidrar til større press på naturen og grønne områder i byen. Dette gjelder både markaområder, landbruksjord, parker og bytrær. Strandområder er i stor grad nedbygd allerede og Nidelvkorridoren er under stort press. Samtidig finnes det fremdeles noen naturområder som i liten grad er påvirket av tynge tekniske inngrep, som Brungmarka.

Å sikre naturgoder som rent drikkevann og pollinering av avlinger er vesentlig. Grønne områder har stor betydning også i et folkehelseperspektiv. Naturen er viktig arena for friluftsliv, rekreasjon, barns lek og læring. [Plan for friluftsliv og grønne områder](#) (PFG), vedtatt i 2016, har hovedvekt på friluftsliv, rekreasjon og folkehelse. Det er sammenfallende interesser med PFG når det kommer til å bevare de grønne områdene i byen. Men noen ganger kan tilrettelegging for friluftsliv være i konflikt med bevaring av natur.

Landbruk (skogbruk og jordbruk) har innvirkning på naturmangfoldet, avhengig av måten arealene forvaltes på. Det er mange sammenfallende interesser, men også en del motsetninger. En ny landbruksplan er under utarbeidelse. Den skal beskrive mål og strategier for kommunens landbrukspolitikk.

[Kommunedelplan energi og klima 2017-2030](#) ble vedtatt i bystyret i mai 2017.

Skog og myr er både viktige karbonlagre og levesteder for sjeldne arter. De fungerer som vannrensere og flomdempere. Tiltak som bekkeåpning og restaurering av kantskog er viktige både for økt klimatilpasning og økt naturmangfold. Man må sørge for at utbygging av fornybar energi og andre klimatiltak ikke skjer på bekostning av viktige naturområder.

Tap av naturmangfold fortsetter

Et sentralt mål, både nasjonalt og internasjonalt, er å unngå tap av arter og naturtyper. Den viktigste årsaken til tap av biologisk mangfold er at artene mister sine leveområder. I Norge ser vi at 90 prosent av de trua artene påvirkes negativt av arealendringer. Å ta vare på artenes leveområder er derfor den beste måten å bevare naturmangfoldet på. Norsk rødliste for naturtyper viser hvilke typer natur som risikerer å gå tapt. Halvparten av de truede artene lever i skog, mens en fjerdedel lever i gammel kulturmark. Trøndelag har et høyt antall rødlistede naturtyper pga. stor naturvariasjon fra fjord til fjell. Ravinedaler, kystgranskog og myr er eksempler på naturtyper som er truet i Trøndelag.

Truede arter er ofte svært kresne i valg av leveområder. I Norge har vi noen få spesifikke naturtyper som gir husly til et stort antall truede arter. Dette gjelder f.eks. slåttemark,

naturbeitemark, slåttemyr, strandeng, boreonemoral regnskog, hule eiker og gamle alme- og asketrær. God forvaltning av disse nøkkelområdene står sentralt for å stanse tapet av biologisk mangfold.

Små, isolerte bestander har stor risiko for å bli utryddet. Langsiktig overlevelse av arter avhenger av utviklingen på landskapsnivå. Et landskap vil bestå av forskjellige naturtyper og korridorer som forbinder dem, slik at bestandene har muligheter til å spre seg mellom leveområdene. Det er lettere for arter å overleve hvis områdene er tilstrekkelig store og har god økologisk tilstand.

Selv om målrettet arbeid gjennom skjøtsel og restaurering gir resultater, ser vi likevel at den samlede belastningen på arter og naturområder gjør det vanskelig å oppfylle mange av miljømålene definert i gjeldende temaplan. Arealbruk med utbygging og inngrep kan komme i konflikt med bærekraftig bruk og bevaring av naturmangfold, enten det er store enkelttiltak eller summen av mindre tiltak. Menneskelige forstyrrelser, klimaendringer, forurensning og spredning av fremmede arter bidrar til å ødelegge kvaliteten på leveområdene. Økonomiske virkemidler til å foreta gode grep er samtidig begrenset og uforutsigbare.

Flere viktige naturområder står i fare for å miste sin økologiske funksjon som følge av fragmentering og økt samlet belastning. Dette gjelder i første rekke de sentrale økologiske korridorene som forbinder Bymarka/Byneset med skogområdene øst og sørøst i kommunen (Leirelv- og Leinstrandkorridoren), og de grunne sjø- og fjæreområdene øst for sentrum. Presset på korridorene er nå så stort at selv små, nye tiltak kan ha som konsekvens at ønsket økologisk

funksjon opphører. Ravinedaler, som er definert som en truet naturtype, er også utsatt for et betydelig press på grunn av gjenfylling og rassikring. I Trondheim har vi i dag kun få intakte ravinesystemer. Selv om hvert enkelt tiltak ikke utgjør et så stort inngrep i seg selv, kan den samlede belastningen likevel bli for stor. Å vurdere den samlede belastning kan imidlertid være vanskelig.

4 Viktige tema

Kommunedelplan for naturmangfold ønsker å svare på hvordan vi kan sikre en forsvarlig forvaltning av naturen i nye Trondheim kommune og foreta de riktige prioriteringene. Kunnskapsinnhenting og målrettede tiltak vil fortsatt være en viktig strategi for kommunen. Vi må vurdere hvordan tiltakene fra den gjeldende temaplanen har fungert, og hva som eventuelt må endres.

I tabellen nedenfor skisseres noen tema vi mener er viktige å belyse videre i kommunedelplanen. I kommunedelplanen må vi definere hvilke tiltak som må iverksettes for å oppnå målene kommunen har satt for naturmangfoldet. Tiltakene skal inn i en handlingsdel som angir hvordan planen skal følges opp de fire påfølgende år, og skal i utgangspunktet revideres årlig.

Tema	Beskrivelse
Generelle tema	
Kunnskapsgrunnlag	For å kunne bevare natur, må vi vite hvilken natur vi har. Mye er kartlagt i Trondheim de siste årene. Hvor finnes det kunnskapshull? Hvordan sikre at vi har god nok informasjon for å prioritere hvilke arealer som må bevares og hvilke som skal brukes til andre formål? Hvordan oppdatere med nyeste kunnskap i kart og databaser?
Samlet belastning	Flere viktige naturområder står i fare for å miste sin økologiske funksjon som følge av fragmentering og økt samlet belastning. Enkelttiltak trenger ikke å utgjøre et stort inngrep, men når blir summen av flere inngrep kritisk og grensen nådd? Hvor stor trussel utgjør bit-for-bit-nedbyggingen? Og hvordan sikre god naturforvaltning på tvers av eiendoms- og kommunegrenser?
Restaurering av ødelagt natur	Restaurering av leveområder for arter er en viktig del av arbeidet med å bevare og øke arts mangfoldet i kommunen. Kommunen har arbeidet med dette i flere år allerede, og det vil bli viktig å fortsette dette arbeidet. Hvordan skal restaurert natur skjøttes? Hvor og hvordan kan vi reetablere mer natur? Hvordan kan vi sørge for flere sammenhengende grønne korridorer og grøntområder? Hvordan kan vi koble disse til eksisterende grønnstruktur?

Kompenserende tiltak ved ødeleggelse/påvirkning av natur	Hvis et tiltak medfører tap av naturmangfold bør det kreves at det gjennomføres kompenserende tiltak innenfor eller utenfor planområdet, såkalt økologisk kompensasjon. Vi ønsker å undersøke om dette er et virkemiddel som kommunen kan bruke. Klarer Trondheim å være arealnøytral, altså ha et mål om netto null tap av natur?
Kunnskapsformidling og holdningsskapende arbeid	Når folk blir spurt om hva som kan gjøres for å gjøre byen bedre, er "mer grønt" blant svarene. Grøntområder, parker, grøntkorridorer, trær og busker, elva, fjorden, fugler, turstier og opplevelsesverdier trekkes ofte frem som viktige verdier. Vet innbyggerne i Trondheim hvorfor det er viktig å ta vare på fiskemåken, selv om den kan være plagsom til tider? Og hvorfor store gamle trær bør få stå, selv om de kan stå i veien for sola og gi oss ekstra jobb med å rense takrennene? Og hvorfor ravinebekken gjennom jordbrukslandskapet skal stå urørt og vokse til med busk og kratt, selv om det ser ut som det perfekte stedet å bli kvitt overskuddsmasser på? Hvordan kan innbyggerne selv få en mer aktiv rolle i bevaring av naturmangfold?
Arealforvaltning og byplanlegging	
Byvekst og arealbruk	Måten vi (for)bruker arealene våre på påvirker naturen i Trondheim. Hvor store arealer er satt av til områder med bevaring av naturmangfold? Henger disse områdene tilstrekkelig sammen? Kan etablering av et arealregnskap på lik linje med klimaregnskapet være et nyttig verktøy? Er administrativt vern av lokalt viktige områder noe som bør vurderes? Og hvordan kan vi ta vare på hverdagsnaturen? Hvordan vil vedtakene om å etablere et arealregnskap og tilstrebe arealnøytralitet påvirke fremtidig arealdisponering når målet er å stoppe nedgangen i artsmangfoldet? Hvordan vil kommunedelplanen inngå som kunnskapsgrunnlag for rullering av neste KPA?
Virkemidler i plan- og bygningsloven	Hvilke virkemidler har vi i plan- og bygningsloven som kan brukes til å styrke naturmangfoldet? Kan vi gjennomføre flere tiltak i reguleringsplaner og kommuneplanens arealdel?
Landbruk	Landbruk (skogbruk og jordbruk) har innvirkning på naturmangfoldet, avhengig av måten arealene forvaltes på. Det er mange sammenfallende interesser, men også en del motsetninger. Samarbeid med ny landbruksplan som er under utarbeidelse.
Klima	Tiltak for å øke opptaket og binding av karbon i økosystemer kan gi langsiktige bidrag i klimasammenheng.

	Norske økosystemer binder mye karbon, og det meste ligger lagret i jordsmonnet. Hvordan kan vi ta bedre vare på de naturlige karbonlagrene? Og kan vi øke den naturlige karbonlagringa i Trondheim?
Trua og sårbar natur (arter og naturområder)	
Bevaring	Å bevare eksisterende natur er det beste. Verneområder har den strengeste beskyttelsen etter loven. Finnes det andre måter å beskytte naturområder på?
Rødlista	Mange truede plante- og dyrearter har tilknytning til naturtyper som er i ferd med å forsvinne. Pollinerende insekter har fått økt oppmerksomhet. Hvilke tiltak kan gjøres for å sikre gode livsvilkår for insektene? Hvilke rødlistede arter og naturtyper er forvaltningsrelevante for kommunen?
Lokalt viktig natur	Hvordan ta vare på regionalt eller lokalt viktige arter og naturtyper?
Nidelvkorridoren	Nidelva med kantvegetasjon (Nidelvkorridoren) har et rikt naturmangfold som er under press. Elva går midt gjennom sentrum, noe som gir Trondheim et særpreg og byr på mange kvaliteter. En viktig del av arbeidet med å ta vare på naturmangfoldet i kommunen er å bevare og forbedre naturverdiene innenfor Nidelvkorridoren.
Sjøfuglområder	Fjæreområdene på strekningen sentrum til Malvik-grensa hadde tidligere en svært viktig funksjon for sjøfugl, på nivå med Gaulosen som i dag er naturreservat og Ramsar-område. Områdene har mistet mye av sin verdi på grunn av utfyllinger, utbygginger og økt forstyrrelse fra folk. På tross av dette har områdene her fortsatt en viktig funksjon for mange vannfuglarter. Det er utfordrende å ta vare på disse områdene i en bykommune i vekst.
Sjørørretbekker	Det er et stort tap av leveområder (gyte- og oppvekstområder) for sjørørret i bekkene i dag, gjennom nedslamming, forurensning, vandringshindre og andre inngrep. Hvilke tiltak er best å gjøre for å gi sjørørreten bedre livsvilkår?
Vannmiljø	
Vannforvaltning	Kommunalt avløp og avrenning fra landbruk er fortsatt et stort problem for mange bekker og elver. I tillegg er det stort behov for å rette opp gamle inngrep samtidig som nye inngrep kommer til. Samlet medfører disse utfordringene at det vil være svært krevende å oppnå forpliktelsene gjennom

	vannforskriften om å nå miljømålet om god økologisk og kjemisk tilstand i vannforekomstene.
Naturmangfold og artsmangfold i sjøen	Hva er tilstanden for livet i sjøen? Hvordan kan vi sørge for bedre naturmangfold og artsmangfold i sjøen?
Kulturlandskap	
Skjøtsel av kulturlandskap	Slåttemark og hule eiker er utvalgte naturtyper. Det er behov for skjøtsel for å hindre gjengroing (slått, beiting og rydding av kratt). Hvordan kan landbrukets tilskuddsordninger (SMIL og RMP-midler) bidra til naturmangfold? Trondheim kommunes skjøtter gammel kulturmark på flere av sine områder for å ivareta naturmangfold og friluftsliv.
Vilt	
Økologiske korridorer (leve- og spredningsområder for planter og dyr)	Det er særlig tre sentrale økologiske korridorer i kommunen: Leirelv-, Leinstrand- og Nidelvkorridoren. Disse binder sammen naturområder og ligger i områder som er under sterkt press pga byvekst. Finnes det andre økologiske sammenhenger som må forsterkes eller trenger ytterligere beskyttelse? Hvilke strukturer er kritiske for at arter skal kunne bevege seg mellom områder? Hvilke grep kan gjøres for å unngå ytterligere nedbygging og forringelse av korridorene?
Viltforvaltning	Bevare artenes leveområder og forbindelser mellom disse (inkl viltoverganger), Hjorteviltforvaltning bestandsplan. Konflikter mellom vilt og bysamfunn/landbruk (Viltpatruljen/fellingslag store rovdyr, informasjon), Viltkart. Salamanderdammer. Minske konflikter. Behov for informasjon.
Fremmede arter	
Fremmede arter i naturen	Fremmede arter spres med menneskelig hjelp. Noen fremmede arter fortrenger våre egne planter og dyr, og kan være en stor trussel mot naturmangfoldet. Hvordan kan vi unngå videre spredning? På kommunal grunn bekjempes et utvalg av plantearter i prioriterte naturområder. Dette er svært kostbart. Hvordan kan vi sikre nok ressurser til dette?
Bærekraftig bruk (høsting, friluftsliv, m.m.)	
Skogbruk	Hvordan kan skogbruket utvikles lokalt, slik at verdiskapingen økes og det biologiske mangfoldet, kulturverdiene, hensyn til landskapet og friluftslivet sikres?

Jakt og fiske	Kommunen er en veldig viktig aktør i forvaltningen av elg, hjort og rådyr. Kommunene har et stort ansvar for de offentlige verdier knyttet til hjortevilt, for eksempel opplevelsesverdier, biologisk mangfold, trafikkproblemer og andre skader/ulempes. I tillegg har kommunene både ansvar og utfordringer knyttet til jaktrettshavernes rettigheter og rettssikkerhet. Kommunen er lokal forvaltningsmyndighet (laks og innlandsfisk) og legger samtidig til rette for fiske og fiskekultivering på egen grunn.
Friluftsliv og rekreasjon	Det er en viktig sammenheng mellom tilgang til naturområder og innbyggernes fysiske og psykiske helse. Å legge til rette for naturopplevelser gjennom friluftsliv og rekreasjon er en viktig oppgave for kommunen. Samtidig tåler ikke all naturen forstyrrelser fra oss mennesker. Hvordan kan planen styrke samarbeidet med friluftslivsforvaltning?

5 Organisering av arbeidet, planprosess og medvirkning

5.1 Organisering av planarbeidet

Kommunedelplanen utarbeides av Miljøenheten i tett samarbeid med relevante enheter på byutviklingsområdet og innen friluftslivsforvaltning.

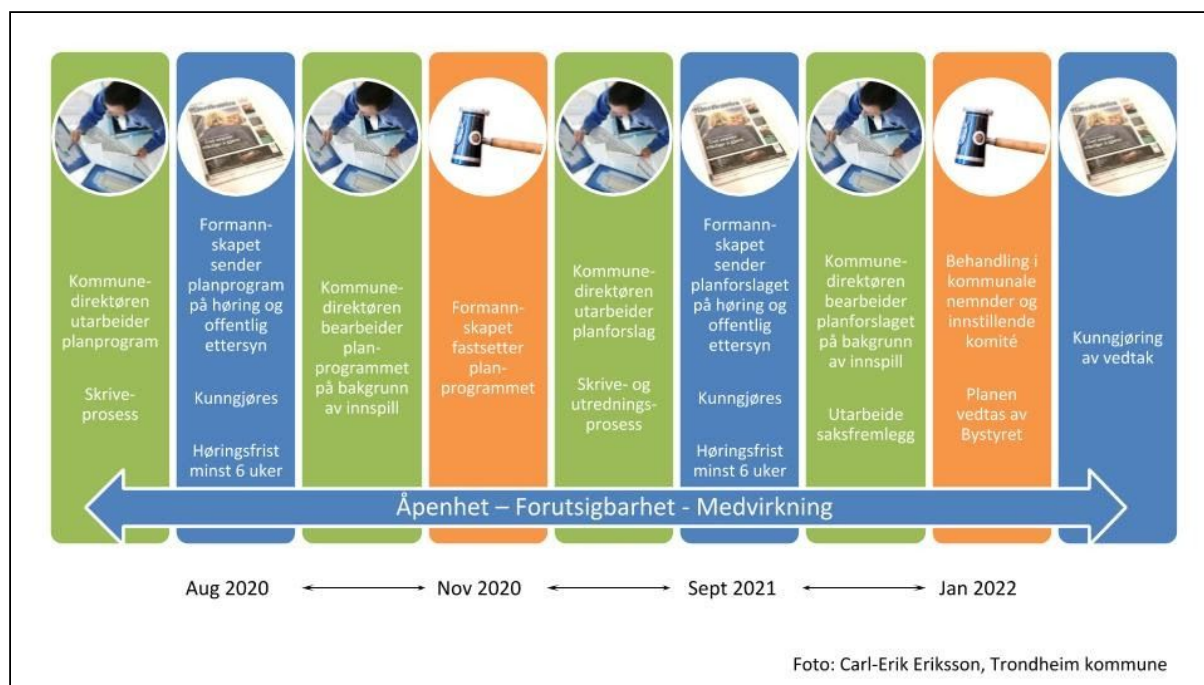
Styringsgruppe: Byutviklingsdirektør og enhetsledere fra Miljøenheten, Byplankontoret, Kommunalteknikk, Eierskapsenheten og Idrett- og friluftslivsenheten.

Arbeidsgruppe: Miljøenheten, avdeling landbruk- og naturforvaltning.

5.2 Planprosess og medvirkning

Planen utarbeides som en kommunedelplan og skal følge kravene i plan- og bygningsloven. Planprogrammet vil være et grunnlag for vedtak i Formannskapet og det videre planarbeidet. Gjennom å sende planprogrammet på høring, ønsker vi å få innspill til planen og hvordan berørte parter ønsker å medvirke til den.

Tidsplanen er skissert i figuren nedenfor:

Vi tar sikte på å legge frem et planforslag høsten 2021 med etterfølgende høring. Planen vil da legges frem til sluttvedtak tidlig i 2022.

Medvirkning

Ved å sende ut planprogrammet på høring og kunngjøre planoppstart, gir vi muligheten til å komme med innspill til hva planen bør inneholde samt hvordan man ønsker å medvirke til planen. Det er aktuelt å ha informasjons- og medvirkningsmøter for aktuelle myndigheter, interesseorganisasjoner, grunneiere og andre berørte parter. Innbyggerne skal gis mulighet til aktiv medvirkning i arbeidet med kommunedelplanen, f.eks. gjennom webinarer, innspillskart og møter. Medvirkning og uttalelser fra kommunale råd er også aktuelt.

Med tanke på restriksjonene som finnes i dag for å møtes fysisk, vil større bruk av digitale verktøy, som for eksempel innspillskart, webinarer, digitale verksteder, m.m., tas i bruk. For å nå befolkningen er bruk av sosiale medier og andre relevante kommunale infokanaler aktuelle å bruke.